

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. R.**, zast. JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Kostelní náměstí 233/1, Litoměřice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2015, č. j. 20244/15/5200-10423-709175, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 11. 2018, č. j. 15 Af 88/2015 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územního pracoviště v Litoměřicích, ze dne 15. 12. 2014, č. j. 2246731/14/2507-50522-505940, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na obnovu řízení ve věci silniční daně za zdaňovací období 2009, 2010 a 2011.

[2] Podstatou sporu je otázka, zda nález Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2014, sp. zn. IV. ÚS 4002/13, ve věci pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla, představuje rozhodnutí o předběžné otázce a je tak v nynější věci důvodem pro obnovu řízení podle § 117 odst. 1 písm. d) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“).

[3] Krajský soud nepřisvědčil stěžovatelově názoru o povaze citovaného nálezu Ústavního soudu a žalobu zamítl.

[4] Vyšel z toho, že předběžnou otázkou je taková otázka, jejímž zodpovězením je podmíněno rozhodnutí ve věci, správce daně není k jejímu meritornímu řešení příslušný a je způsobilá být samostatným předmětem řízení. Posouzení otázky týkající se předmětu pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla v citovaném nálezu Ústavního soudu není předběžnou otázkou pro řízení o stanovení daně silniční, neboť toto rozhodnutí nijak nepodmiňuje.

[5] Zdůraznil, že obnova řízení neslouží k nápravě vad řízení či nezákonností daňového rozhodnutí, ale umožňuje, aby proběhlo řízení nové, v němž budou zohledněny dodatečně vyjevené skutečnosti, důkazy a jiné okolnosti zpochybňující provedené dokazování a posouzení předběžných otázek.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Stěžovatel namítá, že předmět pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel je stejný jako předmět daně silniční (registrované vozidlo), nelze proto dospět k závěru, že mezi těmito otázkami neexistuje závislost.

[7] Krajský soud se měl zabývat žalobním tvrzením o předběžné otázce ve vztahu k nálezu Ústavního soudu. Z pohledu veřejného práva není možné, aby vozidla neprovozovaná, byť registrovaná, nebyla pojištěna, a současně, aby tato vozidla byla zdaněna silniční daní. Vzhledem k tomu, že se krajský soud touto otázkou nezabýval, je napadený rozsudek nepřezkoumatelný.

[8] Žalovaný k tomu uvedl, že předmět pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla je jiný než předmět daně silniční a dotčené právní normy spolu nesouvisí.

[9] Podotkl, že obnova řízení je institutem mimořádné povahy, který slouží k zohlednění takových okolností důležitých pro správné zjištění skutkového stavu, které vyšly najevo až po vydání rozhodnutí. Stěžovatel přitom požaduje obnovu řízení z důvodů, které existovaly již v době rozhodování o platebních výměrech, stěžovatel je namítal a správce daně se s nimi vypořádal. Skutečnost, že namítaný nález Ústavního soudu byl vydán až po nabytí právní moci platebních výměrů, důvod obnovy řízení nezakládá. Posouzení předmětu pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla není předběžnou otázkou pro řízení o stanovení daně silniční.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[10] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Poté přistoupil k přezkumu rozsudku krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[11] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[12] Nejprve se zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Vlastní přezkum rozhodnutí krajského soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria

pokračování

přezkoumatelnosti, tedy že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námitky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[13] Veškerá výše uvedená kritéria napadený rozsudek splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o odůvodnění, ze kterého je zcela zřejmé, proč soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Krajský soud se zabýval všemi žalobními námitkami.

[14] Stěžovatel se mylí, pokud se domnívá, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný z důvodu neposouzení otázky, zda předmětem silniční daně jsou vozidla registrovaná v registru silničních vozidel, ale fakticky neprovozovaná. Z napadeného rozsudku je jednoznačně zřejmé, proč krajský soud tuto otázku neposuzoval – nemůže totiž být rozhodná pro hodnocení důvodnosti stěžovatelova návrhu na obnovu řízení.

[15] Závěry krajského soudu jsou také věcně správné.

[16] Podle § 117 odst. 1 písm. d) daňového řádu *[ř]ízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.*

[17] Předběžná otázka je otázka, jejíž zodpovězení je nutným předpokladem pro rozhodnutí ve věci samé, na předběžné otázce závislé, a která je současně způsobilá být samostatným předmětem jiného řízení před soudem, správcem daně nebo jiným správním orgánem (viz § 99 daňového řádu).

[18] Pokud v řízení vyvstane taková otázka, jejíž řešení je pro posouzení věci samé nezbytné, má správce daně několik možností, jak postupovat. Pokud již o této otázce bylo rozhodnuto v jiném řízení, je tímto rozhodnutím správce daně vázán. Pokud rozhodnuto nebylo, může si o ní učinit úsudek sám v rámci řízení, které vede (nemůže si však učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek, nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu, viz § 99 odst. 2 daňového řádu). Může také podat podnět příslušnému orgánu k zahájení řízení o předběžné otázce nebo vyzvat osobu zúčastněnou na správě daní k tomu, aby podala návrh na zahájení takového řízení, a vyčkat jeho výsledku. Takovým rozhodnutím je pak v řízení, které vede, vázán.

[19] Pokud správce daně vyřeší předběžnou otázku vlastní úvahou a vydá meritorní rozhodnutí, které na vyřešení této otázky záviselo, a jiný orgán veřejné moci o této otázce dodatečně rozhodne jiným způsobem, který má vliv na toto meritorní rozhodnutí a jemu předcházející řízení, jsou dány důvody pro obnovu řízení.

[20] Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje s krajským soudem, že z ničeho nevyplývá, že by řešení otázky, co je předmětem pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla, bylo nezbytné pro rozhodnutí ve věci silniční daně. V § 2 odst. 1 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění v době rozhodné, který vymezoval předmět silniční daně, není o předmětu pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla ani zmínka. Předmětem silniční daně jsou podle něj *silniční motorová vozidla¹⁾ a jejich přípojná vozidla¹⁾ (dále jen "vozidla") registrovaná a provozovaná v České republice, jsou-li používána k podnikání^{1a)} nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti^{1a)} (dále jen "podnikání") nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činnosti, z níž plynoucí příjmy*

jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu.

^{1b)} Bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.

[21] Nepřipadá tedy v úvahu, aby rozhodnutí ve věci pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla představovalo rozhodnutí o předběžné otázce ve vztahu k rozhodnutí ve věci silniční daně (citovaný nálezn Ústavního soudu se navíc týká jiného daňového subjektu).

[22] Podstatou stěžovatelovy argumentace je ve skutečnosti polemika se správcem daně ohledně výkladu § 2 odst. 1 zákona o dani silniční, ta však není důvodem pro obnovu řízení. Místo pro uplatnění takové argumentace je v řízení o odvolání, které je řádným opravným prostředkem proti platebnímu výměru. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal mj. na to, že stěžovatel proti platebním výměrům na silniční daň za zdaňovací období 2009, 2010 a 2011 podal opožděná odvolání (což stěžovatel nerozporoval). Jeví se tedy, že podání návrhu na obnovu řízení bylo v nynější věci účelové.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[24] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu